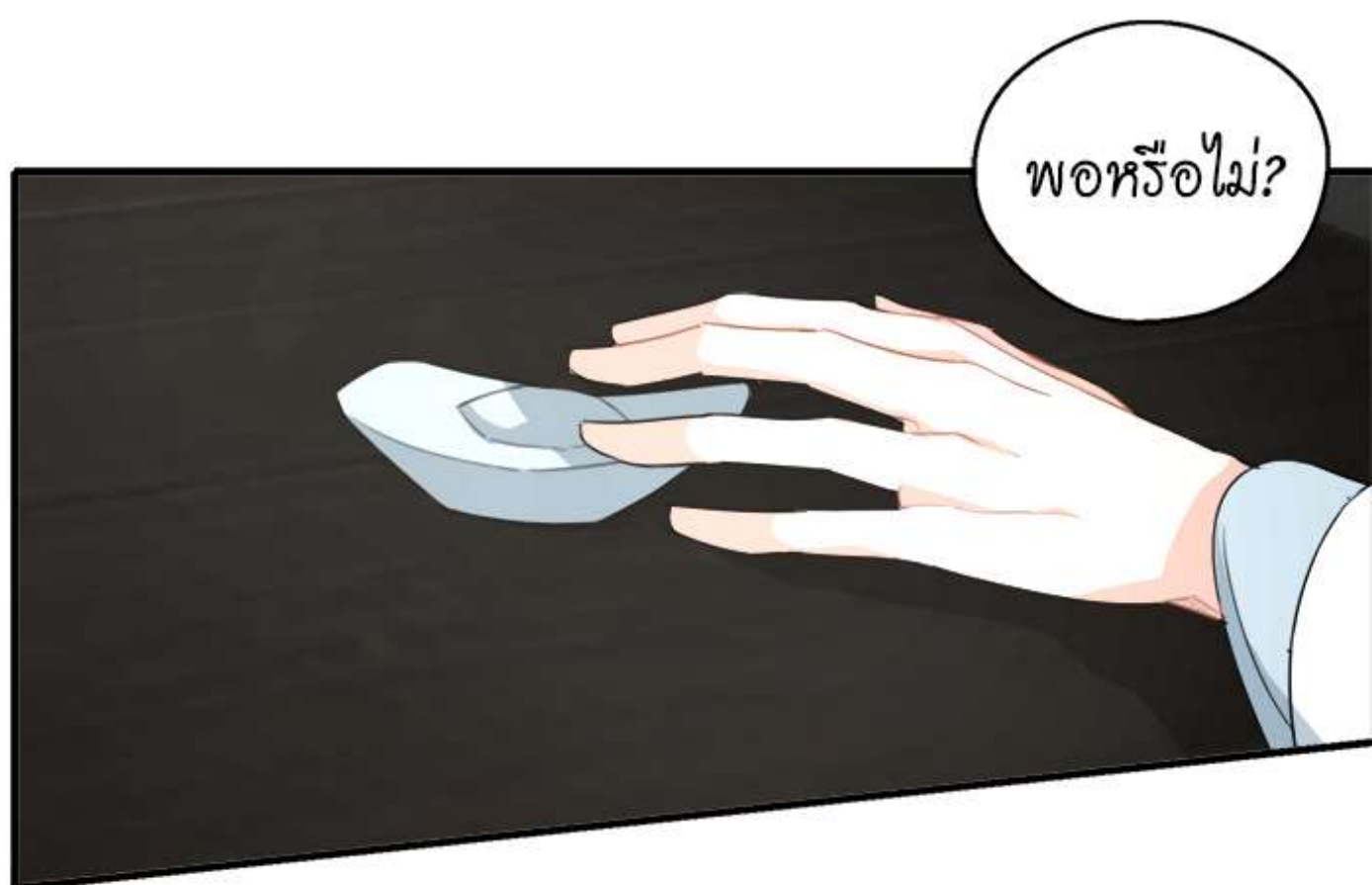

ไม่ไกลจากที่นี่
มีบ้านพักที่สวยงาม
อยู่หลังหนึ่งเรียกว่า
บ้านตระกูลฉาง

สิบปีก่อน ครอบครัว
บ้านตระกูลฉางหลังนั้น
ตายยกครัว ได้ยินมาว่า
พวกเขาคงจมน้ำตาย

คนตระกูลฉาง
ถูกฆ่าอย่างไร?

ข้าก็ได้ยิน
เขาเล่าต่อกันมา
อีกที่ว่า...

เย็นวันหนึ่ง
มีเสียงทุบประตู
ด้านในประตูใหญ่
บ้านตระกูลฉาง

เสียงทุบประตู
ดังราวกับฟ้าร้องสนั่น
รวมถึงมีเสียงร้องเรียก
และเสียงร้องห่มร้องไห้
เหมือนกับว่ามีคน
ถูกขังอยู่ในนั้น

มันแปลก
มากเลย

ฮือ ฮือ ฮือ

ช่วยพวก
ข้าออก
ไปที!

ช่วยด้วย
ช่วยพวกข้า
ด้วย!

กลอนประตู่
ปิดจากข้างใน ถ้าคนที่
อยู่ข้างในอยากจะออกมา
ก็แค่ปลดกลอน
จริงไหม?

ผ่านไปคืนหนึ่ง
เสียงจากข้างในก็
ค่อยๆ เบาลง

ฮือ~ ฮือ~ ฮือ~

เช้าวันถัดมา
เมื่อพระอาทิตย์ขึ้น
ประตูของ
บ้านตระกูลฉาง
ก็เปิดออก

พบว่า
ทั้งเจ้านายชายหญิง
สิบกว่าคน และบ่าวไพร่
อีกห้าสิบกว่าคน
หวาดกลัวจนตาย
ทั้งหมด

ตั้งแต่นั้นมา...

หากชาวบ้านแถวนั้น
เดินผ่านสุสานบ้าน
ตระกูลฉางยามวิภา
ต้องได้ยินเสียงเคาะ
มาจากข้างในตลอด
เรื่องนี้เพิ่งจะเงียบไป
เมื่อไม่กี่ปีก่อนเอง!

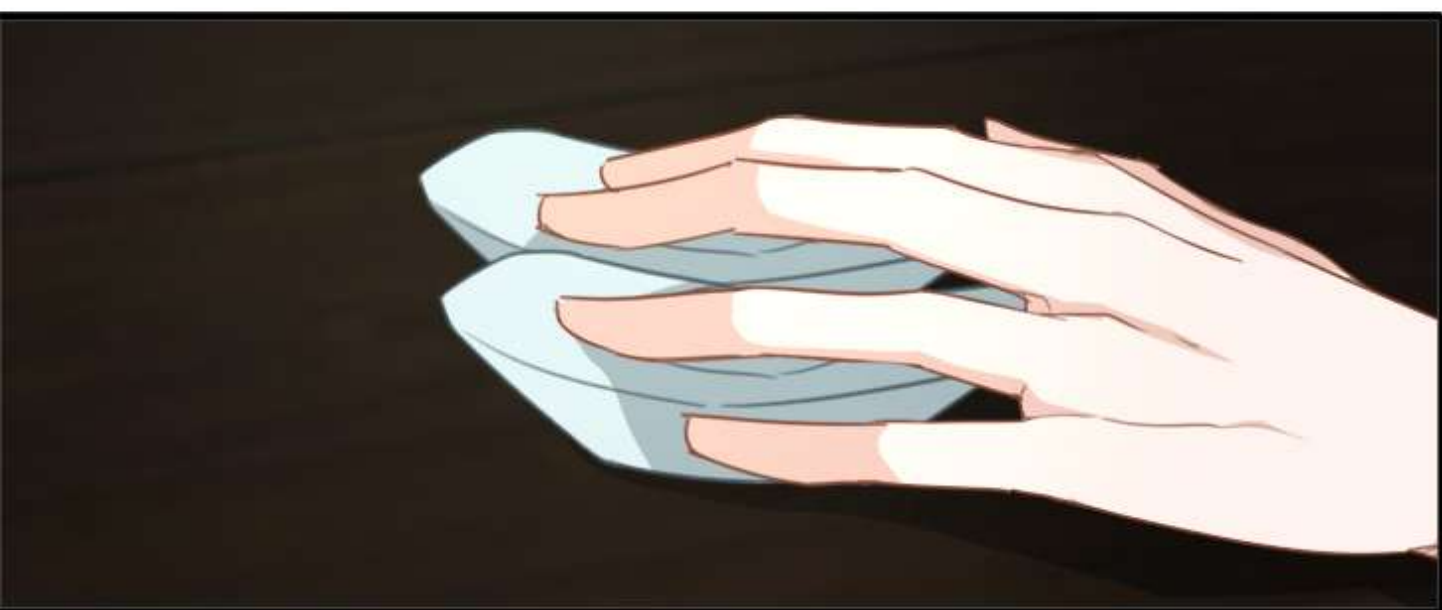

เจ้าอยากตายรีใจ!
ว่างมากนักเธอ
ถึงได้ม้ามัวเล่าเรื่อง
เก่าของคนตายนะ?!

เอามาอีกห้าไห!

เงินของสิบไห
ไม่ต้องทอน

ส่วนประมุข
ตระกูลนางยัง
ไม่กลับมา เลย
รอดตัวไปได้...

ไหนเจ้าว่า
ตายทั้งบ้าน
ไม่ใช่หรื?

ไม่ก็ปีก่อน
ประมุขนางผิงตาย
ไปอย่างน่าหวาดกลัว
เขาถูกฆ่าตายจากคนที่
ใช้กระบี่หลังฉื่อ!

ก็ใช่ไง ที่ข้าบอก
ว่ารอดไปได้ มัน
ก็แค่ชั่วคราว

ค่อยๆ
รับ
ประทาน
นะ
ขอรับ

หรือว่าแถวนี้
ไม่มีพวกเซียนอยู่?
เพราะเกิดเรื่องใหญ่
ขึ้นขนาดนี้ ทำไมถึง
ไม่มีใครสนใจกัน
เลยล่ะ?

ก๊ดๆ

คุณชายไม่รู้อะไร
ก่อนหน้านี้ตระกูลเซี่ยน
ของเมืองเว่ยหยางก็คือ
ตระกูลนางนั้นแหละ

คนก็ตายหมดแล้ว
ใครเล่าจะจัดการ

ตระกูลที่ถูก
ฆ่าล้างครอบครัว
ก็คือตระกูลเซี่ยน
ประจำเมือง
จั้นเหรอ?!

ข้าคิดว่าที่ตระกูลนางถูก
จับจ้องจากตระกูลเซี่ยนอื่นๆ
คงเพราะนี่ไม่ใช่การฆ่าเพื่อ
ชิงของมีค่าต่างๆ ไป

ถึงข้าจะรู้ว่า

ตรงกระดุกพวกนั้นเป็น
ของใคร แต่ดูเหมือนว่า
เรื่องนี้จะต้องข้องเกี่ยวกับ
ผู้นำปีศาจที่เลื่องลือ
เป็นแน่

ให้ข้าเดา เจ้าคง
ไม่รู้ว่าผู้นำปีศาจ
เป็นใครสินะ?

ผิดแล้ว... เรื่องนี้ข้ารู้แน่
เอ่อ เหมือนจะชื่อว่า...

อ้อ! ประมาจารย์
ประมาจารย์อิ๋หฺดิง!

ใช่แล้วๆ
เขานั้นแหละ! แซ่เว่ย
ดัดบดล้ายดัดบดลว่า
จะซื่อ เว่ยอู่เจียน นะ

เวลาคนอื่น ๆ
เอ่ยถึงเขาจะ
ทั้งเกลียดทั้งกลัว
เลยแหละ

เอ๋อ...
อะไรๆ ก็ซ้ำ
สินะเนี่ย

.....

ไปเถอะ

เช่นนั้นพวกเรา
ขอตัวก่อน ไว้ค่อย
กลับมาพักผ่อน

โอ้..คุณชายทั้งสอง
จะไปที่บ้านตระกูลฉาง
ตอนนี้นั้นหรือ? เก่งกาจ
ยิ่งนัก นี่พวกท่านก็เป็น
เซียนใช่ไหม?

ข้าขอถามหน่อย
งานของพวกท่านหนักไหม
คงได้เงินเยอะมากเลยสินะ
แล้วถ้าข้าอยากจะเข้าสำนักบ้าง
นี่ยากหรือเปล่า
ข้า...

เอ่อ...ทำไม
คุณชายท่านนั้น
ถึงต้องเข้าเซ่นนั้น
ล่ะ...

สหายข้าผู้นี้
ถูกเลี้ยงมาอย่าง
โหดเหี้ยมตั้งแต่เด็ก
เขาไม่ชอบให้ใครกอดคอ
หรือโอบไหล่ที่สุด
แปลกใช่ไหมล่ะ?

แปลกมาก
ดูสายตาที่เขามองมา
ข้าก็ไม่ว่าเขาคิดอะไร
ทำอย่างกับว่าเข้าไปโอบ
ไหล่เมียเขาอย่างนั้น
แหละ

ฮ่าๆๆๆ

คุณชาย ท่านจะอะไรขอรับ?

